

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2013 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu w Wydziale II Karnym,

w składzie :

Przewodniczący : **SSR Antonina Surma**

Protokolant : Magdalena Górską

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2013 roku we Wrocławiu

sprawy karnej z oskarżenia publicznego :

K. W. (1)

ur. (...) we W.

syna A. i A. zd. R.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że :

w dniu 10 marca 2013 roku we W. będąc w stanie nietrzeźwości z wynikiem badania I - 0,75 mg/l, II - 0,63 mg/l, III - 0,59 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem marki S. (...) o nr rej (...) jadąc ul. (...)

tj. przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k.

I. uznaje oskarżonego **K. W. (1)** za winnego zarzuconego jemu czynu, tj. przestępstwa z art. 178 a § 1 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie wymierzonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat próby;

III. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka w stosunku do oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat;

IV. na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 200 (dwustu) zł;

V. na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 10 marca 2013 roku do dnia 8 maja 2013 roku;

VI. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust.1 pkt. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. Nr 27, poz. 152) zasądza od oskarżonego koszty sądowe w sprawie w kwocie 90 złotych oraz wymierza mu 120 zł opłaty.

Sygn. akt II K 244/13

UZASADNIENIE

W toku postępowania w sprawie ustalono następujący stan faktyczny:

Dnia 10 marca 2013r., około godz. 4.00, K. W. (1), który wcześniej spożywał alkohol w postaci piwa, jechał samochodem marki S. (...) o nr rej (...) na ul. (...) we W. – bez włączonych świateł mijania.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego K. W. – k. 13 – 14, 46, zeznania świadka A.

M. – k. 29, 46).

Fakt braku włączonych świateł wzbudził zainteresowanie funkcjonariuszy Policji: R. Ś. i A. M. (1), którzy zatrzymali do kontroli pojazd kierowany przez K. W. (1). Od kierującego wyczuwalna była woń alkoholu. W związku z czym, przebadano go na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikami: I - 0,75 mg/l, II - 0,63 mg/l, III - 0,59 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego K. W. – k. 13 – 14, 46, zeznania A. M. –

k. 29, 46, protokół badania trzeźwości – k. 2, 4).

Oskarżony K. W. (1) to dwudziestodwuletni bezdzietny mężczyzna stanu wolnego.

K. W. (1) jest studentem III roku zarządzania na (...) i pozostaje na utrzymaniu rodziców.

Oskarżony, zgodnie z jego własnym oświadczeniem, nie był wcześniej leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Nie był też wcześniej karany sądownie.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego K. W. – k. 13, 45, dane o karalności –

k. 28, wywiad środowiskowy – k. 31).

W toku postępowania w sprawie oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i składał wyjaśnienia.

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o wewnętrznie spójne i jednoznaczne wyjaśnienia oskarżonego (k. 13 – 14, 46), jakie złożył w toku postępowania. K. W. (1) przyznał się wtedy do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w nocy przebywał w lokalu w (...), gdzie spożywał piwo. Następnie - z uwagi na fakt, że czuł się dobrze, w szczególności, nie odczuwał działania alkoholu, postanowił wrócić do domu samochodem.

Sąd dał też wiarę logicznym i obiektywnym zeznaniom świadka A. M. (1) (k. 29, 46) – funkcjonariusza Policji, który brał udział w zatrzymaniu oskarżonego. Świadek stwierdził w szczególności, iż pojazd, którym poruszał się K. W. (1) został zatrzymany do kontroli z uwagi na brak włączonych świateł mijania. Wobec, zaś, wyczuwalnej od kierującego woni alkoholu, poddano go badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu wynikiem: badanie I - 0,75 mg/l, II - 0,63 mg/l, III - 0,59 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dokonując ustaleń w sprawie Sąd posłużył się także potwierdzającymi powyższe wskazania, protokołami badania stanu trzeźwości oskarżonego (k. 2, 4), wskazującymi na stopień jego nietrzeźwości w toku zarzucanego mu czynu.

Nadto, wykorzystano również nie kwestionowane przez strony, wskazujące na uprzednią niekaralność, dane o karalności oskarżonego (k. 28), jak też sporządzony przez uprawnione osoby wywiad środowiskowy (k. 31).

Mając powyższe na uwadze, Sąd stwierdził, iż K. W. (1) w dniu 10 marca 2013 roku we W. będąc w stanie nietrzeźwości z wynikiem badania I - 0,75 mg/l, II - 0,63 mg/l, III - 0,59 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem marki S. (...) o nr rej (...) jadąc ul. (...).

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego – w szczególności przyznania się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 13 – 14, 46), zeznań świadka A. M. (k. 29, 46) oraz protokołów badania stanu

trzeźwości (k. 2,4), nie ulega, bowiem, wątpliwości, że oskarżony podczas jazdy samochodem, dnia 10 marca 2013r. we W. znajdował się w zdefiniowanym w art. 115 § 16 k.k. stanie nietrzeźwości. Jak wykazało, bowiem, badanie stanu trzeźwości, zawartość alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu przekraczała 0,25 mg/l.

Co więcej, podkreślić należy, że oskarżony, który przyznał się do wcześniejszego spożywania alkoholu, miał świadomość swojej nietrzeźwości.

Stwierdzić, zatem, należy, iż oskarżony dopuścił się przestępstwa z art. 178 a § 1 k.k.

W związku z powyższym, Sąd wymierzył oskarżonemu K. W. (1) karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Stwierdził bowiem, iż tak wymierzona sankcja będzie współmierna do winy i adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości jego zachowania. Ta ostatnia wyraża się przede wszystkim w rodzaju i charakterze naruszonego dobra - którym w niniejszym wypadku jest bezpieczeństwo w ruchu drogowym - jak również w sposobie i okolicznościach popełnionego czynu. Sąd zauważył w szczególności, iż oskarżony poruszał się samochodem w godzinach nocnych w ścisłym centrum miasta, gdzie ruch drogowy - mimo, iż o mniejszym natężeniu, wymaga bieżącego śledzenia oraz szybkiego reagowania na zachowania innych użytkowników drogi. Zwrócono też uwagę na duży stopień nietrzeźwości oskarżonego.

Nadto stwierdzono, iż wymierzona w ten sposób kara spełni swoje zadania ogólnoprewencyjne i odzwierciedli brak społecznego przyzwolenia dla prowadzenia pojazdów w stanie nietrzeźwości, a także - w szczególności w połączeniu z pozostałymi zastosowanymi względem oskarżonego środkami karnymi - przyczyni się do realizacji indywidualnoprewencyjnych celów kary, a zatem, że oskarżony w wyniku jej oddziaływania nie powróci do przestępstwa i będzie przestrzegał porządku prawnego.

Mając, natomiast, na względzie uprzednią niekaralność oskarżonego, jak też fakt, iż K. W. (1) studiuje, Sąd dostrzegł zachodzącą wobec niego pozytywną prognozę kryminologiczną, w związku z czym wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary zawiesił warunkowo, wyznaczając jednocześnie minimalny okres dwóch lat próby.

Co więcej, w stosunku do oskarżonego orzeczono też środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres dwóch lat. Przesłanką jego stosowania, bowiem, jest zagrożenie, które w przyszłości oskarżony mógłby spowodować swoim zachowaniem (tak też wyr. SN z dnia 24.04.1982r., V KRN 106/82, OSNPG 1982/8/108). Zauważyć przy tym należy, iż oskarżony, który dnia 10 marca 2013r. kierował samochodem posiadając nie mniej niż 0,75 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, w ścisłym centrum miasta, mógłby stworzyć w przyszłości takie samo zagrożenie kierując jakimkolwiek innym pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym.

W związku z tym stwierdzono, iż uniemożliwienie mu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres dwóch lat będzie wystarczające dla eliminacji niebezpieczeństwa, jakie mógłby stworzyć kierując takimi właśnie pojazdami.

Mając, natomiast, na uwadze uzmysłowienie oskarżonemu, że poruszając się samochodem w stanie nietrzeźwości kreował zagrożenie nie tylko dla siebie, ale i innych uczestników ruchu, Sąd orzekł w stosunku do niego także świadczenie pieniężne, którego wysokość ustalił na 200 zł.

W związku, zaś, z faktem, że K. W., w następstwie zdarzenia zatrzymano prawo jazdy, okres ten - do czasu wydania wyroku - zaliczono na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym.

Mając, zaś, na względzie, że oskarżony powinien ponieść koszty, które wywołał swoim nagannym postępowaniem, obciążono go obowiązkiem zapłaty kosztów sadowych w kwocie 90 zł oraz wymierzono 120 zł opłaty.